

A KIKÜLDÖTT MUNKAVÁLLALÓKRA VONATKOZÓ IRÁNYELV MÓDOSÍTÁSA

Hosszú évek óta zajlik az ún. kiküldött munkavállalókra vonatkozó európai szabályozás módosítása, kiegészítése. A kiküldött munkavállalókra vonatkozó első európai irányelv elfogadására 1996-ban került sor, amelynek célja az volt, hogy ezek a munkavállalók egyes alapvető jogok esetében legalább a fogadó állam munkavállalóit megillető minimális jogokat élvezzék a kiküldetés ideje alatt (például meg kell kapniuk az ottani minimálbért, be kell tartani az ott előírt maximális munkaidőt és minimális pihenőidőket és biztosítani kell számukra az éves szabadság legalább minimális mértékét stb.). 2014-ben került sor az irányelv végrehajtását segítő ún. végrehajtási irányelv elfogadására, amely elsősorban a munkáltatókra és a tagállamok hatóságaira vonatkozóan határozott meg kötelező előírásokat a szabályok betartására és hatékony ellenőrzésére. A kiküldetések növekedése, s esetenként az ezzel kapcsolatos visszaélések (például ún. postafiók-vállalkozások létrehozása az alacsonyabb bérű tagállamokban kifejezetten azzal a céllal, hogy ezekből az országokból lehessen toborozni a munkavállalókat a magasabb bérű országokban végzendő munkákra az ottani bérek letörésére) miatt az EU új, módosító irányelv elfogadását határozta el a szociális dömping elkerülésére. Ennek a célnak az elérésére a legfontosabb változásokat a következő területeken javasolja az európai jogalkotó:

- a kiküldött munkavállaló **díjazása** a kiküldetés alatt feleljen meg az egyenlő munkáért egyenlő bér elvének, amely már nemcsak a minimálbérnek kell, hogy megfeleljen, hanem a fogadó országban az adott területen fizetett keresetnek, amely az esetek többségében magasabb, mint a minimálbér
- a **kollektív szerződésekben** meghatározott béreket akkor

kell alapul venni, ha a kollektív szerződés vagy országosan mindenkire alkalmazandó vagy lefed egy teljes földrajzi területet vagy ágazatot – ennek az értelmezése nem egyértelmű

- **új szabály lesz a kiküldetés időtartamának korlátozása is** 12 vagy 24 legyen, vagy olyan megoldás legyen, hogy bármeddig kiküldhető valaki, de például 24 hónap után jogilag már nem a kiküldött munkavállalói irányelv szerint kell alkalmazni, hanem a munkavállalók szabad áramlására vonatkozó rendelkezések szerint, azaz, mintha szabad akaratából külföldön munkát vállaló munkavállaló lenne
- szabályozásra kerül az **alvállalkozókhöz** „elbújtatott” kiküldettek kérdése is
- cél, hogy az új rendelkezés terjedjen ki a kölcsönzött munkavállalás keretében kiküldöttként foglalkoztatott munkavállalókra is
- a kiküldött munkavállaló **összes költségét** is ki kell fizetnie a munkáltatónak a teljes munkabérén felül

A magyar kormány azzal a feltétellel fogadta el az új rendelkezéseket, hogy a **közúti közlekedésre** ne vonatkozzon az új irányelv sajátos helyzete, hanem rájuk nézve külön ágazati irányelv kerüljön elfogadásra. A módosított irányelvbe nem került be a közúti közlekedés.